

441

«Μετανοήσατε, οί πεπλανημένοι, ἐπιστρέψετε τῇ καρδίᾳ».
(*Ἡσαΐας 46,8*)

«Εὐέλπιδας ἐποίησας τοὺς υἱούς Σου, ὅτι δίδως ἐπὶ ἁμαρτήμασι μετάνοιαν».
(*Σοφ. Σολομ. 12,19*)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

**ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ**

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Γ΄

ΑΘΗΝΑΙ, 13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955

ΑΡΙΘ. 7 (94)

“ΒΟΣΚΕΙΝ ΧΟΙΡΟΥΣ,,

Δύσκολη, τυραννική, μαύρη έφαινετο εις τον «άσωτον υιον» ή ζωή του μέσα στο άρχοντικό πλουσιόσπιτο του πατέρα του. Περιορισμοί μεγάλοι, προλήψεις ανόητες, δεσμευτικές απαγορεύσεις, μη κάμης τούτο, μη κάμης εκείνο!.. Ό νέος αυτός έφραναζόταν τον έαυτόν του σκλάβο, δυστυχισμένο, υποχρεωμένο να μένη πνιγμένος σε μιá τέτοια άτμόσφαιρα, ενώ εκεί πέρα, μακριά από το σπίτι του, μακριά από τον κόσμο τής αύστηρης ήθικης και τής κανονισμένης ζωής, τον έκαλούσε ή χαρά, ή εὐτυχία, ή ζωή ή γεμάτη θέληγητρα... όλα τά καλά τέλος πάντων, που ένόμιζε πως τον περιέμεναν, μόλις θ' άποφάσιζε να πετάξη τά δεσμά τής πατρικής του έπιβλέψεως...

ΥΜΝΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ
Θεοτοκίον. Ήχος πλ. Δ΄.

Τής σωτηρίας εὐδυνόν μοι τριβους, Θεοτόκε, αίσχραϊς γάρ κατερρύπωσα τήν ψυχήν ἁμαρτίαις, ὡς ραθύμως τόν βίον μου ὄλον έκδαπανήσας· ταϊς σαϊς πρεσβείαις ρύσαι με πάσης ἀκαθαρσίας.

Και τά πέταξε! Έλευθερος, γελαστός, χαρούμενος, έτρεχε ό νεανίας, έτρεχε γεμάτος όνειρα και προσδοκίες, έτρεχε προς τή χαρούμενη ζωή, και έλευθερος από κάθε εμπόδιο, έφθασε πιά... στο κοπάδι των χοίρων που τον περιέμενε... «Βόσκειν χοίρους!» Πόσοι από τους σημερινούς άσώτους υιούς, πόσοι άπ'

αυτούς, που έλεεινοι και άξιοδάκρυτοι κοιτώνται τώρα κατάχαμα άρρωστοι, ή γυρίζουν τρελλοί, δέν θά ήσαν ευχαριστημένοι και αυτό άκόμη άν είχαν; Χοιροβοσκός... πόσοι από τά σημερινά θύματα του έκφυλισμού δέν εύρίσκοντα σε χειρότερη άκόμη θέσι!.. Έφθάσαμεν, σήμερα, εις αυτό τó κατάντημα, ώστε διά τους άσώτους υιούς τής έποχής μας, άκόμη και του χοιροβοσκου ή θέσις να είναι υποφερτότερη από την έλεεινή και άξιοθρήνητη κατάστασιν, εις την όποιαν τους ώδήγησεν ή έλευθερία των...
“Άσωτοι υιοί! Πόσον σύνηθες φαινόμενον τώρα διά την σημερινήν κοινωνίαν!

Έγινε σχεδόν τής μόδας. Μά δέν βλέπετε, τί γίνεται γύρω μας; Είναι τής μόδας τó «ζεπέταγμα» είναι κατόπιν τής μόδας τά διάφορα δηλητήρια, είναι τής μόδας κάποτε και... αϊ αυτοκτονία! “Η μήπως, αϊ έφημερίδες μας, μάς τά παρουσιάζουν αυτά σπάνια σήμερα;

Και όλα αυτά από τί; Πώς κατεστράφη αυτή ή οικογένεια; Πώς κατήνησεν αυτός ό νέος έλεεινό και άξιοδάκρυτο

ναυάγιον; "Οχι βέβαια από την τήρησιν τῶν ἐντολῶν τοῦ Εὐαγγελίου! "Ὅσο ὁ ἄνθρωπος εἶναι μέσα στήν ζεστασιά τῆς χριστιανικῆς ζωῆς δὲν φοβάται τίποτε ἀπὸ αὐτά. Ἄλλά, ἅμα ἀρχίσῃ νὰ περιφρονῇ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Εὐαγγελίου, ἅμα ἢ ἀμαρτωλὴ του διάθεσις, οἱ ἀμαρτωλοὶ του σύμβουλοι τοῦ χαλάσουν τὰ μάτια τῆς ψυχῆς, ὥστε τὴν πατρικὴν στοργὴν νὰ τὴν βλέπῃ ὡς τυραννία, τὸν ἅγιον δεσμὸν τῆς οἰκογενείας νὰ τὸν θεωρῇ ἀνοησία, τίς ἐντολὰς τοῦ Εὐαγγελίου, ποὺ τίς ἐδοκίμασε ἢ πείρα αἰῶνων, νὰ τίς θεωρῇ σὰν κἄτι ποὺ αὐτὸς σὲ μιᾷ στιγμῇ μπορεῖ νὰ τὸ πετάξῃ, γιὰ νὰ δοκιμάσῃ καὶ τὸν περὶ αὐτὸν τῆς καταστοφῆς σὰν τὸν παράδεισο τῆς εὐτυχίας... "Ὡ! τότε, ἀργὰ ἢ γρήγορα... θὰ καταλάβῃ πῶς, ὑπάρχουν μερικὲς ἀλήθειες, στὸν κόσμον αὐτόν, ποὺ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τίς περιφρονῇ, χωρὶς τιμωρία...

Σὺ ποὺ τεντώνεις τὸ αὐτὶ στὰ πλάνα λόγια τῆς ἀμαρτίας—σὺ ποὺ κορροιδεύεις τὸν ἑαυτόν σου, λέγοντας «ἐλευθερία» ὅ,τι κατώτερο καὶ θανατηφόρο ὑπάρχει... Πρόσεξε... Εὐκόλα μπορεῖς νὰ περιφρονήσῃς καὶ νὰ πετάξῃς τὸ Εὐαγγέλιον.. εὐκόλα μπορεῖς σὰν τρελλὸς νὰ ζήσῃς τὴ ζωὴ, ποὺ δὲν ξέρει προφυλάξῃ ἀπὸ τὸ κακόν, καὶ δὲν ἔχει στερεὸ στήριγμα πάνω στὴ βᾶσι τοῦ Εὐαγγελίου... Ἄλλὰ κατόπιν... ὅταν θὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς νὰ μωλήσῃ ἢ σκληρῇ, ἢ ἀδυσώπητῃ ζωῇ... Εἶναι, δυστυχῶς, τόσοι οἱ «ἄσωτοι» υἱοὶ σήμερον, ὥστε δὲν ὑπάρχουν πειὰ οὔτε χοῖροι γιὰ νὰ τοὺς χορτάσουν μὲ τὰ ξυλοκέρατά των... Ἄλλὰ δὲν θὰ ὑπάρξουν, ἄρα γε, μερικοὶ ἀπ' αὐτούς, ποὺ θὰ αἰσθανθοῦν τὸ κατάντημά των ;

ΠΡΟΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἀπὸ τὴν περασμένην ἑβδομάδα ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς ὑπενθυμίζει τὰς τὴν ἀνάγκην τῆς πνευματικῆς περισυλλογῆς καὶ μᾶς ὀδηγεῖ μὲ τὴν παιδαγωγικωτέραν μέθοδον εἰς τὸ στάδιον τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων, διὰ τῶν ὁποίων καλοῦμεθα νὰ θανατώσωμεν «τὸν παλαιὸν ἡμῶν ἄνθρωπον», διὰ νὰ ἀναστῶμεν μετὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ γίνωμεν ἄξιοι τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Μᾶς ἐδειξε λοιπὸν τὴν περασμένην Κυριακὴν, μὲ τὴν παραβολὴν τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, πόσον ἀπαραίτητον εἶναι τὸ νὰ γνωρίσωμεν καλὰ τὸν ἑαυτόν μας καὶ μὲ πόσῃ εὐκρίνειαν πρέπει νὰ ἀντιμετωπίζωμεν τὴν ἀναξιοτήτά μας, χωρὶς ποτὲ νὰ παρασυρόμεθα, οὔτε ἀπὸ τὴν καλὴν ἐντύπωσιν, ποὺ ἀπατηλὰ προξενούμεν εἰς τοὺς ἄλλους, οὔτε ἀπὸ τὴν ἰδέαν πῶς ἡμποροῦν τὰ καλά μας ἔργα—μόνον αὐτά— νὰ μᾶς δικαιώσουν, ἂν δὲν παρακολουθοῦνται καὶ ἀπὸ τὴν καλὴν ἑσωτερικὴν διάθεσιν, τὴν πραγματικὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀληθινὴν πίστιν, ποὺ εἶναι τὸ ἀπαραίτητον «ἄλας» διὰ κάθε θυσίαν, διὰ νὰ τὴν κάμῃ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Σήμερον, μὲ τὴν παραβολὴν τοῦ Ἀσώτου, μᾶς ὑποδιδάσκει καὶ τὸ ἀναπόφευκτον τέλος ὧν ἐκείνων, ποὺ θέλουσιν νὰ ζήσουν τὴν ζωὴν των, χωρὶς πνευματικὴν καθο-

δήγησιν, μακρὰν—ὅπως νομίζουν— ἀπὸ τὸ βλέμμα τοῦ Θεοῦ, μὲ τὴν ἰδέαν πῶς εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ἀπολαύσουν τὸν κόσμον, χωρὶς νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἀφ' οὗ δὲ τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν (τῆς Ἀποκρέω) θὰ μᾶς ὑπενθυμίσῃ τὸ φοβερὸν Κριτήριον τῆς ἐσχάτης ἡμέρας ἢ θαυμασία τοῦ Κυρίου παραβολή, θὰ ἔλθῃ ἔπειτα ἡ «Τυρινὴ» ἑβδομάς, διὰ νὰ μᾶς εἰσαγάγῃ, μὲ τὰ ὑπέρογα ἄσματα καὶ τὰ ἀγαγροφικὰ τῆς ἀναγνώσματος, εἰς τὴν ἐξοικειώσιν πρὸς τὰ μέσα τῆς ἀσκήσεως, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Ἐκκλησία θὰ προσπαθῆσῃ καὶ ἐφέτος νὰ μᾶς ἐλαφρώσῃ ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ἀμαρτημάτων καὶ νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ εἰς τὴν μετὰ τοῦ οὐρανοῦ Πατρὸς ἐπικοινωνίαν. Ἐγκράτεια, προσευχὴ καὶ ἐλεημοσύνη θὰ εἶναι τὰ κεντρικὰ σημεῖα, περὶ τὰ ὁποία θὰ στραφῇ καὶ πάλιν ἡ προσοχὴ μας, τὴν ὁποίαν θὰ ἐνισχύσουν τὰ ἀπαράμιλλα εἰς ποίησιν καὶ μουσικότητα πνευματικὰ μας θούρια καὶ τῆς

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Κοντάκιον. Ἦχος Γ'.

Τῆς πατρῶας δόξης Σου ἀποκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὄν μοι πορέδωκας, πλοῦτον. Ὅθεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν κραυγάζω: Ἠμαρτον ἐνώπιόν Σου, Πάτερ οἰκτίρμον· δεξάι με μετανοοῦντα, καὶ ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων Σου.

21

Τῆς Μεγάλης Τρίτης Ἑσπέρας
Ὡδὴ Γ' Ἰησοῦ Β' Ὁ Εἰρμός.

π
» Τῆς Πίστewος ἐν πέτρα με στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ
» ζῶμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου
» ἐν τῷ ψάλλειν· οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
» καὶ οὐκ ἔστι δέσποτης, πλὴν σου Κύριε.

π Τροπάρια. Δόξα.
Ἐν μενοῖς τὸ συνέδριον τῶν ἀνόμων, καὶ γνώμη συ-
ναβροῖζεται καυστρόπῳ, κατὰ κριτὸν τὸν ρύστην σε
ἀποβῆναι, Χριστέ, ὡ ψάλλομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Ὡδὴ Η' Ὁ Εἰρμός.

π Τροπάρια. Δόξα σοι ὁ Θεός.
Ἀποκεινῶσα, γυνὴ μύρον ἐν τιμῶν δεσποτικῆ καὶ
θεῖα θριπτικῆ κορυφῆ Χριστέ τῶν ἰχνῶν σου ἐπε-
λάβετο, τῶν ἀκράντων, κεχραμέναις παχάμαις,
καὶ ἐβόα· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑ-
μνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

π Καὶ νῦν.
Ἰερούργεῖται τὸ χύτρον εὐχνώμονι, ἐμ σωτηρίων
σπαχῶν τε, καὶ δαιρῶν πηγῶν· ἐν ἧ δια τῆς
ἐξαγορεύσεως, ἐμπλυθεῖσα οὐ κατήσχύνετο,
ἀλλ' ἐβόα· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἄριστον τῶν ἐσθίων
ὡς ἡμεῖς ἡμεῖς ὁ εἰρησ.

Τὸν πῖστον ἐν τῆσδε με στέβοντας, ἐπὶ τῶν τῶ
" ἴσθητον ἐπ' ἐσθίων μου. ἐξῆραν γὰρ τὸ πνεῦμα κα
" ἐν τῶν φαλακῶν. Οὐκ ἐσὶν ἄλλος, ὡς ὁ Θεὸς ἴσθη
" καὶ οὐκ ἐστὶν ἄλλος, πλὴν σου Κύριε.

Τοῦτο γάρ. Δόξα.

Εἰς μένος τοῦ συνέδριον τῶν ἀσθίων καὶ ἡμῶν ἐν
καρδίᾳ σου καταθέτω κατακλιθεὶς τὸν θυμὸν σε
ἀποθέτω. Χρὶς, ὁ φαλακῶν. Σὺ εἶ Θεὸς ἴσθη
καὶ οὐκ ἐστὶν ἄλλος, πλὴν σου Κύριε.

ὡς ἡμεῖς ὁ εἰρησ.

Τοῦτο γάρ. Δόξα καὶ ὁ Θεός.

Ἀπομνησθε τῶν ἡμῶν ἐν τῶν δεσποτῶν καὶ
εἰς ἐπιπέδον μου. Χρὶς τῶν ἐσθίων σου ἐστὶ
καθὼς τῶν ἀσθίων, μετὰ τῶν ἀσθίων.
καὶ εἰς. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὁ
ἡμῶν, καὶ ὑπερψῆστε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας
καὶ ἄνω.

Ἐπιπέδον τὸ θυμὸν ἐκλήρωσεν, ἐν στερῆσιν
ἀσθίων τε καὶ ἀσθίων πνεύμα. ἐν τῶν τῶ
ἐξαγορεύσας, ἐπιπέδον σου μετὰ τῶν
ἀλλ' εἰς. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον
ὑμῶν, καὶ ὑπερψῆστε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας

Ὡδή θ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος π̣α

- » Ψυχὰς καθαράς, καὶ ἀρρυπώτοις χεῖρεσι, δεῦτε
- » μεγαλύνωμεν τὴν ἀληθείαν, καὶ ὑπέραχον
- » Μητέρα τοῦ Ἐμμανουήλ, δι' αὐτῆς τῷ ἕξ αὐτῆς,
- » προσφέροντες πρεσβείαν τεχθέντι. Φεῖσαι τῶν
- » ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τροπάρια.

Δόξα Πατρὶ.

Λέγει πορευθεὶς, τοῖς παρανόμοις ἄρχεσι. Τί μοι
 δοῦναι θέχετε, καὶ ἡ Χριστὸν ὑμῖν, τὸν ζητούμενον,
 τοῖς θέχεσι παραδώσω; οἰκειότητα Χριστοῦ, Ἰσίδω
 ἀντιβάμενος χρυσοῦ. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χρι-
 στὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Ἦχος γ'. Α̣ | Β̣ | Γ̣ | Δ̣ | Ε̣ | Ζ̣ | Η̣ | Θ̣ | Ι̣ | Κ̣ | Λ̣ | Μ̣ | Ν̣ | Ξ̣ | Ο̣ | Π̣ | Ρ̣ | Σ̣ | Τ̣ | Υ̣ | Φ̣ | Χ̣ | Ψ̣ | Ω̣

Γ

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου μεσοση-
 μενον, καὶ ἔνδυμα σου ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐ-
 τῷ. λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, φωτο-
 δότα, καὶ σῶσόν με. Ἐμ γ'.

Ἐπιτομή τοῦ ἁγίου

Ἐπιτομή τοῦ ἁγίου
Ἐπιτομή τοῦ ἁγίου
Ἐπιτομή τοῦ ἁγίου
Ἐπιτομή τοῦ ἁγίου
Ἐπιτομή τοῦ ἁγίου

Ἐπιτομή τοῦ ἁγίου

Ἐπιτομή τοῦ ἁγίου
Ἐπιτομή τοῦ ἁγίου
Ἐπιτομή τοῦ ἁγίου
Ἐπιτομή τοῦ ἁγίου
Ἐπιτομή τοῦ ἁγίου

Ἐπιτομή τοῦ ἁγίου

Ἐπιτομή τοῦ ἁγίου

Ἐπιτομή τοῦ ἁγίου
Ἐπιτομή τοῦ ἁγίου
Ἐπιτομή τοῦ ἁγίου
Ἐπιτομή τοῦ ἁγίου
Ἐπιτομή τοῦ ἁγίου

Τῆς Μεγάλῃ Τρίτῃ ἑσπέρως
Ὡδὴ Γ': Ἰηχος β': πᾶ Ὁ εἰρμός.

□
» Τῆς Πίστεως ἐν πέτρᾳ με στεραύσας, ἐπλήθυνας
» τὸ ζόμιμα ἐπ' ἐχθροῖς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦ-
» μα μου ἐν τῷ φάλλειν· οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ
» Θεὸς ἡμῶν, ἢ ὅτι ἐστὶς δίαιος, πᾶν σοὺ Κύριε.

□ Τροπάρια. Δόξα.
» Ἐν κενοῖς τὸ συνέδριον τῶν ἀνόμων, καὶ γυνήμη
» συναθροίζεται κακοτρόπιω, κατὰ ἄριτον τὸν ῥύ-
» ζην σε ἀποθῆναι, Χριστέ, ὃ φάλλομεν· σὺ εἶ Θε-
» ος ἡμῶν, καὶ ὅτι ἐστὶν ἅγιος, πᾶν σου Κύριε.
Ὡδὴ Η': Ὁ εἰρμός. πᾶ

□
» Ἀπομεινῶσα, γυνὴ μύρον ἔντιμον δεσποτιμῆ ἢ
» δεῖα φριυτῆ πορυθῆ Χριστέ τῶν ἰχνῶν σου ἐπε-
» λαβετο, τῶν ἀχράντων, κεκραμένως παλάμαις,
» ἢ ἐβόα· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑ-
» μνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.
□ καὶ νῦν.

□
» Ἰερουργεῖται τὸ λύτρον εὐχνώμονι, ἐμωτηρίων
» σπλάγχινων τε, ἢ δαυρύων πηγῆς· ἐν ἧ δειχ τῆς ἐ-
» ξηγορεύσεως, ἐμπλυθεῖσα οὐ κατησχύνετο, ἀλλ' ἐ-
» βόα· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» ἢ ὑπερυψῶτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας. 1953

ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιστολῆς
ὡς ἂν ἴσῃ ὁ εὐαγγέλιος.

Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιστολῆς ἔστιν ὁ εὐαγγέλιος
ὡς ἂν ἴσῃ ὁ εὐαγγέλιος. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιστολῆς
ἔστιν ὁ εὐαγγέλιος. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιστολῆς
ἔστιν ὁ εὐαγγέλιος.

Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιστολῆς ἔστιν ὁ εὐαγγέλιος
ὡς ἂν ἴσῃ ὁ εὐαγγέλιος. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιστολῆς
ἔστιν ὁ εὐαγγέλιος. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιστολῆς
ἔστιν ὁ εὐαγγέλιος.

Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιστολῆς ἔστιν ὁ εὐαγγέλιος
ὡς ἂν ἴσῃ ὁ εὐαγγέλιος. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιστολῆς
ἔστιν ὁ εὐαγγέλιος. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιστολῆς
ἔστιν ὁ εὐαγγέλιος.

Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιστολῆς ἔστιν ὁ εὐαγγέλιος
ὡς ἂν ἴσῃ ὁ εὐαγγέλιος. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιστολῆς
ἔστιν ὁ εὐαγγέλιος. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιστολῆς
ἔστιν ὁ εὐαγγέλιος.

5

Τῆς Μεγαλῆς Τρίτης Ἑσπέρας
Ὡδὴ Γ': Ἦχος β': Ὁ Εἰρμός.

π

» Τῆς Πίστewος ἐν πέτρα με στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ
» ζόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου
» ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν,
» καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

π

Τροπάρια. Δόξα.

Ἐν νενοῖς τὸ συνέδριον τῶν ἀνόμων, καὶ γνώμη συ-
ναβροῖζεται ναυσρόπῳ νατάυριτον τὸν ρύστην σε
ἀποθῆναι, Χριζέ, ὡ ψάλλομεν· Σὺ εἶ Θεός ἡμῶν,
καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Ὡδὴ Η': Ὁ Εἰρμός.

π

Τροπάρια. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀπομενῶσα, γυνὴ μύρον ἐν τιμον δεσποτικῆ καὶ
θεῖα θριπτῆ κορυθῆ Χριζέ τῶν ἰχνῶν σου ἐπε-
χαβέτο, τῶν ἀφράντων, μεχραμέναις παχάμαις,
καὶ ἐβόα· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑ-
μνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε ^π εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας,

π

Καὶ νῦν.

Ἰερουργεῖται τὸ χύτρον εὐχνώμονι, ἐμ σωτηρίων
σπχάχων τε, καὶ δαυρύων πηγῆς· ἐν ἣ δια τῆς
ἐξαγορεύσεως, ἐμπχυθεῖσα οὐ νατήσχύνετο,
ἀλλ' ἐβόα· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε ^π εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

1938

Ὡδή θ'. Ὁ Εἰρμός.

π Ψυχὰς καθαρὰς, καὶ ἀρρυτῶτοις χεῖρεσι, δεῦτε
» μεγαλύνωμεν τὴν ἀληθείαν, καὶ ὑπέραχον
» Μητέρα τοῦ Ἐμμανουήλ, δι' αὐτῆς τῷ ἕξ αὐτῆς,
» προσξέροντες πρεσβείαν τεχθέντι. Φεῖσαι τῶν
» ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τροπάρια.

π Δόξα Πατρί.
Λέγει πορευθεὶς, τοῖς παρανόμοις ἄρχεσι. Τί μοι
δοῦναι θέχετε, καὶ ἂν Χριστὸν ὑμῖν, τὸν ζητούμενον,
τοῖς θέξεσι παραδώσω; οἰκειότητα Χριστοῦ, Ἰδὼς
ἀντιωσάμενος χρυσοῦ. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χρι-
στὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐξαποστειχάριον.

π Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμη-
μενον, καὶ ἔνδυμα σοῦ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐ-
τῷ. λάμπρυνόν μου τὴν στοχὴν τῆς ψυχῆς, Φωτο-
δότα, καὶ σῶσόν με. Ἐν γ'.

1938

Handwritten notes in the top section of the page, including the date '1938'.

Handwritten notes in the middle section of the page.

Handwritten notes in the bottom section of the page.

1938

Τῆς Μεγάλῃ Τρίτῃ ἑσπέρας
Ὡδή Γ': Ἰηχος β'. Πά. Ὁ εἰρμός.

□
» Τῆς Πίστεως ἐν πέτρᾳ με στεραώσας, ἐπλήθυνας
» τὸ ζόμα μου ἐπ' ἐχθρῶς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦ-
» μα μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ
» Θεὸς ἡμῶν, ἢ σὺ ἔστις δίκαιος, ἦ ἦν σοὺ Κύριε.

□ Τροπάρια. Δόξα.

Ἐν κενοῖς τὸ συνέδριον τῶν ἀνόμων, καὶ γνῶμη
συναθροίζεται καυστρόπῳ, κατὰ αἰρετον τὸν ρύ-
ζην σε ἀποθῆναι, Χριζέ, ὧ ψάλλομεν· Σὺ εἶ Θε-
ὸς ἡμῶν, καὶ σὺ ἔστις ἅγιος, ἦ ἦν σου Κύριε.

Ὡδή Η': Ὁ εἰρμός. Πά

□
Ἀπομενεῖσα, γυνὴ μύρον ἐντιμον δεσποτινῆ ἢ
θεῖα βριυτῆ κορυβῆ Χριζέ τῶν ἰχνῶν σου ἐπε-
λθετο, τῶν ἀχράντων, κεκραμέναις πηλάμασι,
ἢ ἐβόα· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑ-
μνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε ἦ εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

□
Ἰερουργεῖται τὸ λύτρον εὐχνώμονι, ἐν σωτηρίων
σπλάγχχνων τε, ἢ σαχυρῶν πηγῆς· ἐν ᾗ διὰ τῆς ἐ-
ξαγορεύσεως, ἐμπλυθεῖσα οὐ κατὰ σθένος, ἀλλ' ἐ-
βόα· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
ἢ ὑπερυψῶτε ἦ εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας. 1953

ὁ εἰρημότητος ὁ εἰρημότητος
ἡ μεγάλη τῆς ἐσπερας

« Τῆς Πίστης ἐν πέτρῃ με στήθεσσι, ἐλάχτυσιν
« τὸ ζῶμα καὶ ἐν ἔχθρῳ μου, ἐφθάρθῃ ὑπὸ τὸ πνεῦμα
« καὶ μου ἐν τῷ ψύλλῳ. Οὐκ ἐστὶν ἄλλο, ὡς ὁ
« Θεὸς ἡμῶν, ἢ ἡ ἐξ ὀσμῶν, ἢ ἡν ὁσὶ κύριε.

Ἐν νενοῖ, τὸ συνέδριον τῶν ἀνοήτων καὶ ἄνθρωπων
συνεβροῦσται παροτρῶν, κατακρίνον τὸν ἡ
τῆν σε ἀποθήκῃ, Χορῆ, ἢ ψάλλομεν. Ἐὐ εἶθε
ὁ ἡμῶν, καὶ ἡ ἐστὶν ἄλλοι, πλὴν σου κύριε.
Ὁ εἰρημότητος ὁ εἰρημότητος

Ἀπομένον, τῆν ἡμῶν ἐν τῷ ἐν τῷ ἐσπερας
βίβλῃ βίβλῃ τῆς ἐσπερας, τῶν ἐκνήσαν σου ἐπε
λαβετο, τῶν ἐκνήσαν, μετὰ μέναις πλάσῃς.
ἢ ἐσπερας. Πάντα τὰ ἐσπερας κύριον, τῶν κύριον ὁ
ἡμεῖς, καὶ ἡμεῖς ἐσπερας εἰς πάντα τὰ κίβλῃς.

Ἐφθάρθῃ τῶν ἡμῶν ἐν τῷ ἐσπερας, ἐν τῷ ἐσπερας
συνάχῃς τε, ἢ ἐκνήσαν πλὴν, ἐν τῷ ἐσπερας
ἐκφορῆσται, ἐπληρῆσαι ὁ κατακρίνον, ἢ ἐ
δοκ. Πάντα τὰ ἐσπερας κύριον, τῶν κύριον ἡμεῖς
ἢ ἡμεῖς εἰς πάντα τὰ κίβλῃς.

Ἡ Ἁγία ἡ Μεγάλῃ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον

Ὡδὴ Γ^η Ἰηχος β': Π2 7

Π
Τῆς πίστεως ἐν πέτρῃ μετέωρον ὡσαύτως
κατασκευασθέντος ἡμετέρου ἰεροῦ

πλατυύναι τὸ ζώμα ἐκ πεχθησῶν
κατασκευασθέντος ἡμετέρου ἰεροῦ

φρανθηχάρτο πνεύμα ἐν τῷ ψαλλεῖν
ὅσον ἐστίν

ἀγιώτατος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμετέρου ἰεροῦ
κατασκευασθέντος ἡμετέρου ἰεροῦ

πλην σοῦ κυρίου
ἀγιώτατος ὁ Θεὸς ἡμῶν

Π
Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Π
Ἐν μενοειμένῳ ὑδροῦ καὶ ἁγίου ἰεροῦ

κατασκευασθέντος ἡμετέρου ἰεροῦ
κατασκευασθέντος ἡμετέρου ἰεροῦ

σε ἀποβῆναι χριστέω ψαλλομένῳ
κατασκευασθέντος ἡμετέρου ἰεροῦ

Die Mächtigsten Töchter

Die Mächtigsten Töchter

Die Mächtigsten Töchter

Die Mächtigsten Töchter

Die Mächtigsten Töchter

Die Mächtigsten Töchter

Die Mächtigsten Töchter

Die Mächtigsten Töchter

Die Mächtigsten Töchter

Die Mächtigsten Töchter

Die Mächtigsten Töchter

μῶν ἡ γὰρ ἐξουσία ἐστὶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς καὶ τῶν ὑψῶν καὶ τῶν ἑσπερίων

Ὦδὴ Η΄ ΠΑ

Δοξα σοὶ ο Θεοσφητων δοξα σοι

Α ποιε νεσα τυ νηη μου ρον εντι μου δε σπο τι

μη η δεια φρικτη πο ρυ φη Χρι ζε ετων λ χων ορε επε

λαβε το των α χραντων με χρα μενε ει πα λα μαι

η ε βοο α Παντα τα εργα Κυ ρι ε στον Κυρι

ον υ μνει ει τε η η υπερι ψα τε ει παντα τοι αι

ω ω ω να δ

π $\overset{\text{π}2}{\text{π}}$
 και νυν υψα $\frac{\overset{\text{π}2}{\text{π}}}{\epsilon\iota}$ υψει $\frac{\overset{\text{π}2}{\text{π}}}{\epsilon\iota}$ τσαι ω ναστω και ω νων Α μην

II ε ρσρ χει τε το λυυτρονον ευγνωμονι ευσωτη

ριων σπλαγχμων τε υδαυρυων πηγης εν η η

δε α της εξααγορευσεως ευπλουθεισα στα τε

σχυνετο αλλ ε βοοα παντατα εργα Κυ

ρι υ τον Κυριον υμκειιτε υ υ περι

ψοσ τε ει παντα τσαι ω ω νασ 1954

Ωδη Θ! Ο Ειρμός $\overset{\text{π}2}{\text{π}}$ $\overset{\text{π}}{\text{π}}$

π Ψυ και αιμα θαρρα υ αρρυ πατου χειλεσι δευτεμεγα

λυνω μεντην α υη λι δωω τον υ υ περα γνον Μητεεε

1. Einmal in der Woche
2. Einmal in der Woche
3. Einmal in der Woche

4. Einmal in der Woche
5. Einmal in der Woche
6. Einmal in der Woche

7. Einmal in der Woche
8. Einmal in der Woche
9. Einmal in der Woche

10. Einmal in der Woche
11. Einmal in der Woche
12. Einmal in der Woche

13. Einmal in der Woche
14. Einmal in der Woche
15. Einmal in der Woche

16. Einmal in der Woche
17. Einmal in der Woche
18. Einmal in der Woche

19. Einmal in der Woche
20. Einmal in der Woche
21. Einmal in der Woche

22. Einmal in der Woche
23. Einmal in der Woche
24. Einmal in der Woche

25. Einmal in der Woche
26. Einmal in der Woche
27. Einmal in der Woche

ρα τὸ εἰμανετὴλ διὰ τὸ εἰμανετὴλ

της προσηροντες προσβειαντε χθεντι φραιγατων

ψυχων ημων Χριζε εο Θεος υσωσον ημας

Δοξα πατρι υιω και πνευματι

Δεχει πορευθεισπα ρα νομοι αρχεσι Τι μοι δοξαι

θελετε να χω Χριζον υμιν τον ζητημενον του

θε ελεσι παρ εω σωσι κει οτητα Χριζο

Ισος δα αντω σαμενος χρυσος φραιγατων ψυ

χων ημων Χριζε εο Θεος υσωσον ημας

Die Funktion $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ ist durch $f(x) = \frac{1}{2}x^2 - 3x + 4$ gegeben.
 a) Bestimmen Sie die Nullstellen von f .
 b) Geben Sie die Nullstellen von f an.
 c) Geben Sie die Nullstellen von f an.

Die Funktion $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ ist durch $f(x) = \frac{1}{2}x^2 - 3x + 4$ gegeben.
 a) Bestimmen Sie die Nullstellen von f .
 b) Geben Sie die Nullstellen von f an.
 c) Geben Sie die Nullstellen von f an.

Die Funktion $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ ist durch $f(x) = \frac{1}{2}x^2 - 3x + 4$ gegeben.
 a) Bestimmen Sie die Nullstellen von f .
 b) Geben Sie die Nullstellen von f an.
 c) Geben Sie die Nullstellen von f an.

Ἡ Ἀρχὴ τῆς Μεγάλῃς Τετάρτης εἰς τὸν Ὁρθρον

Ὡδὴ Γ' ἤχος β' ΠΑ Χ

Ἦ Τῆς πλὴν ζεε ωῖ εν πειτραμε ζεε ρεωσαι ε

πλατυ υ ναι + το ζομαμα εε πειχθρτισμο ευ

φρανθηχαρτο πνευμαμα εντω φαλλειν Ουμ ε ζιν

α γι ωσω ο Θεος ημων ηγ ου ε ζι δι ι και ος

πλην σο κυρι ε α γι ωσω ο Θεος ημων

Δοξα Πατρι η υι ω η γι ω πνευματι

εν με νοιστο συ νεδριον τωων α νομων η γωμηη

συ να θρωιζεται μα α νο τροπω μα ταυριτοντονρσυζηη

σε α πο βη ναι χριζεω φαλλομεν συ ει Θεος η

Die Mithras-Religion ist ein vorchristliches

Wort im Griechischen: $\mu\theta\rho\alpha\varsigma$

Im griechischen Mythos ist Mithras ein Sohn von Zeus

und ist der Herrscher über die Tiere

und der Beschützer der Reisenden

Er ist der Herrscher über die Tiere und der Beschützer der Reisenden

Er ist der Herrscher über die Tiere und der Beschützer der Reisenden

Mithras

Die Mithras-Religion ist ein vorchristliches

Wort im Griechischen: $\mu\theta\rho\alpha\varsigma$

Im griechischen Mythos ist Mithras ein Sohn von Zeus

und ist der Herrscher über die Tiere

μῶν ἡ γὰρ ἐστὶν δὲ καὶ ἡ πληθὺς κυριε

Ὡδή Η' ΠΑ

Δοξα σοι ο Θεοσσημων δοξα σοι

Απονεσσα τυνη μυρον εντιμον δεσποτι

ηηδεια φρικτη νορη ηη Χριζετωνι χωνοεεπε

λαβετο των αχραντωνιεχραμενεειπαλαμαι

ηηβοοα Πανταταεργακυριε στονκυρι

ονυμκειιτε ηηυπεριψοτεειπαντατοσαι

ωωω ναι

Και νυν η α $\frac{\pi}{\epsilon\iota\epsilon\iota}$ η εις τας αιωνων αιωνων Αμην

II ε ρθρ χειτε το λυυτροσον ευγνωμονι ει σωτη

ριων σπλαγχμων τε η δακρυων η η γης εν η η

δα τη ε εααχο ρευσεωδ ει πλυθεισα σατα

σχυνετο αλλ ε βοοα παντα τα ερχα Κυ

ρι ε τον Κυριον υμνειτε η υ περι

ψοσ τε εις παντα αιωνων αιωνων

1954

Ωδη Θ: Ο Ειρμος $\frac{\pi}{\alpha}$ χ

ψυ και αιωνια θαραι η αρρυ πωτοις χειλεσι δευτεμεγα

λυωμεντην αμη λιδωωτον η υ περαχρον Μητεεε

ρα τὸ Ἐμμανὺ ἠλ δι' αὐτὸ τὸ ἐξ αὐ

της προσφερὸν τῆς πρεσβείαν τῶν χθόντων φρασιτικῶν

ψυχῶν ἡμῶν Χριστὲ ἔοθι σὺ σῶσον ἡμᾶς

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι

Λεγέτω ῥεθελοῦσιν παρὰ νόμοις ἀρχαῖς ἵνα

θελετέ μετὰ Χριστὸν ὑμῶν τὸν ζῆτομένον τῶν

θεῶν ἐλάσι παρὰ δὴ ἡμῶν οἰοῦμαι ὅτι τα Χριστὸς

ὁ ὁ δὴ ἀντὶ σάμενος χρυσὸς φρασιτικῶν ψυ

χῶν ἡμῶν Χριστὲ ἔοθι σὺ σῶσον ἡμᾶς

1954

N.T.B.

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

Ἡ Ἁγία ἡ Μεγάλη Τετάρτη εἰς τὸν Ὅρθρον

Ὡδὴ Γ' ἦχος β' Πλ. ς

ὡς περὶ εὖ ἐν πετρᾷ μετὰ τὴν ἑρῶσαι

πλατὺ ὑναίτου ζύμαμα ἐπεχθρῆμα εὐ

ρανθηχρῶ πνεύμαμα ἐν τῷ φαλλεῖν Οὐμ ἐξεν

α γι ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡ γὰρ ἐξιδιαισ

ἀληθῶς Κυριε α γι ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν

τοῦ ἕκτα τριηγεῖω ἡ γὰρ πνεύματι

ν με νοῖτο συνεδριον τῶν ἀνομῶν ἡ γὰρ γνῶμη

να θροῖται καὶ ἀνοτροπῶ καὶ ἐκρυπτοντο ρυζην

α ποθῆναι χριζεω φαλλομεν συεθεος ἡ

μῶν ἡ γὰρ ἐστὶν οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα καὶ ἡ ἀβύσσος καὶ ἡ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα καὶ ἡ ἀβύσσος

Ὡδή Η' ΠΑ

Δοξα σοι ο Θεοσιπημων δοξα σοι

Απονευσσα θυνη μουρον εντι μου δεσποτι

η η δει α φρικτη νοση φη Χριζεετωνι χιωνοεεπε

λαβετο των α χρονων με χραμενε ειπα λαμει

η ε βοοα παντα τα ερχα κυριε στον κυρι

ον υ κρειειτε η υ περι φετε εις παντας τοσ αι

ω ω ω ν α δ

μῶν ἡ γὰρ ἐξουσία σου ἐστὶν ὡς ἡ ἐξουσία σου ἐπὶ τὸν οὐρανὸν καὶ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἕξω σου

Ὡδή Η. ΠΑ

Π Δοξα σοι ο Θεοσπεσιμων δοξα σοι

Α ποῦ ἐνεστα το νηη μουρον εντι μου δεσποτι

η η δει α φρικτη πο ρυ βη Χριζετωνι χυονορεεπε

λαβετο των α χραντων εκραμενεει παλαμει

η ε βοοα παντα τα ερχα κυ ρι ει στον κυρι

ον ν μειειτε η υπερει φετε εις παντα τοσ αι

ω ω ω ν α δ

Πα

Και νυν υψα $\frac{\pi}{\epsilon\iota}$ υψει τωσδε ω νχστων και ω νων Α μην

Πε ρσρ χειτε το λυυτρονον ευγνωμονι ευσωτη

ριων σπληχνων τε υδαυρουων πηγης εν η η

δεχτησ εεχχο ρευσεωσ ευπλυθεισασ υατε

σχυνετο αλλ εβοσα παντα τα εργα κυ

ριεσ τον Κυριον υμνειτε υυπερι

ψοσ τε εισ παντασ τωσδε ω νων

Ωδη Θ! Ο Ειρμόσ Πα χ

ψυ και αυτα θαρσυ χρρσ πωτωσ χειλεσ δευτε μεγα

λυωμενησ και η λεδωτων υυπερχνον Μητεεε

Handwritten text in a cursive script, likely a list or account, with some numbers and symbols.

Handwritten text in a cursive script, continuing the list or account.

Handwritten text in a cursive script, continuing the list or account.

Handwritten text in a cursive script, continuing the list or account.

Handwritten text in a cursive script, continuing the list or account.

Handwritten text in a cursive script, continuing the list or account.

Handwritten text in a cursive script, continuing the list or account.

Handwritten text in a cursive script, continuing the list or account.

Handwritten text in a cursive script, continuing the list or account.

Handwritten text in a cursive script, continuing the list or account.

ρα τσ Ερμαντ ηλ δε αυ τηστο εξ αυ

της προ σφερων τει προσβειαιαν τε χθεν τι φρει σαιτων

ψυ χων η μιν Χρι ζε ε ο Θε ος υ σω σον η μα

Δοξη πα τρι ι υ υε ω υ α γι ω Πνευματι

Λεγει πο ρευθειτω πα ρα νο μοις αρχουσι Τι μοι δο ναι

θε λε τε υα γω Χρι ζον υ υ μιν τον ζη τσ μενον του

θε ε λε σι πα ρα δω ω σω σι οι κει ο τη τα Χρι ζο

σ σ δαι αντω σα με νοι χρυ σο φρει σαιτων ψυ

χων η μιν Χρι ζε ε ο Θε ος υ σω σον η μα

Ἦν Μεγάλη Τρίτη ἑσπέρας Ἡ Κοταβασία τῆς Γ' Ὡδῆς εἰς ἀρχὸν εἰρημοχορηγιῶν μέλος Ἦχος πλ β

π
Τῆς πη ι ζεε ε ὡς ε εν πεε τρ χ μεεε ζε εερε

π
ω ω ω σ α ε π λ α α τ υ υ ν α α τ ο ο ζ ο ο μ α μ σ σ σ

ε ε π ε χ θ ρ σ σ ι μ σ ε υ β ρ α α α ν θ η γ α ρ τ ο ο π ν ε υ

μ α μ σ σ ε εν τ ω ψ α α λ γ ε ι ν σ σ μ ε ζ ι ν

α α α γ ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ε ω ω ω σ ο ε ο σ η η μ υ ν υ ρ υ ε ε ζ ι

κατά

π
ε ι υ α ι ο ο ο σ π λ η η ν σ α σ σ κ υ υ ρ ι ι

ε ε ε ο ε

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page]

1950

Ἄγιος Γραφῆς ἡ πλουσιωτάτη πανδαισία καθ' ὅλον τὸ τεσσαρακονθήμερον διάστημα τῆς νηστείας;

Ἀλλὰ καὶ ἡ συγχώρησις εἶναι ἐτοιμὴ δι' ὄλους εκείνους, ὅσοι θὰ εἶχαν τὸ θάρρος νὰ ἀντικρύσσουν μὲ ἠρωδισμό τὴν ἀμαρτωλῶν των κατάστασιν ἐν εὐλικρινεῖ ἐξομολογήσει, καὶ αἱ εὐκαιρίαι ἄφθονοι θὰ εἶναι διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ οὐρανοῦ α' Ἀρθου τῆς Ζωῆς».

Κανείς ἄς μὴ καρυστερήσῃ.

ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΤΑΦΟΝ

«Οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπήσθε, καθὼς καὶ

οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπιδᾶν (Α' Θεσσαλ. 4,13), ἔγραφεν ὁ Ἀπ. Παῦλος πρὸς τοὺς Θεσσαλονικεῖς, καὶ τὴν περικοπήν αὐτὴν διαβάζει ἡ Ἐκκλησία μας εἰς κάθε ἐπικηδεῖον ἀκολουθίαν. «Εἰ γὰρ πιστεύομεν — συνεχίζει — ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῶν» (στich. 14). Δὲν εἶναι λοιπὸν μετὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τίποτε ἄλλο ὁ «θάνατος», παρὰ ὕπνος, μέχρις ὅτου αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ, καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον» (στich. 17). Καὶ δὲν κάμνει τίποτε ἄλλο λοιπὸν ὁ τάφος, παρὰ νὰ μᾶς χωρίζῃ προσωρινῶς ἀπὸ τὰ ἀγαπημένα μας πρόσωπα μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἀπὸ τὴν ὅποιαν θ' ἀρχίσῃ ἡ ἀτελείωτη ἐποχὴ, ὅποτε ὅλοι μαζὶ ἀπάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα» (στich. 17).

Ἐπάνω εἰς τὸ ἴδιον ζήτημα, καὶ ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς ἔχει ὁμιλήσει μὲ πολλὴ μεγάλην σαφήνειαν. Καὶ αὐτὴν τὴν περικοπὴν ἀπὸ τὸ κατά Ἰωάννην Εὐαγγέλιον διαβάζει ἐπίσης εἰς τὴν ἐπικηδεῖον ἀκολουθίαν ἡ Ἐκκλησία μας: Ἄμην ἄμην

λέγω ὑμῖν — εἶπεν ὁ Κύριος — ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν» (Ἰω. ε' 24). Δὲν ἔχει καμμίαν ἐξουσίαν ὁ θάνατος δι' ὅσους πιστεύουν καὶ ὑπακούουν εἰς τὸν λόγον τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ δι' αὐτοὺς δὲν ὑπάρχει φόβος κατακρίσεως ὁ θάνατος δὲν εἶναι δι' αὐτοὺς, παρὰ τὸ μέσον, ποὺ θὰ τοὺς μεταφέρει εἰς τὴν πραγματικὴν ζωὴν.

Κανένας δὲν χάνεται μέσα εἰς τὸν τάφον του, καὶ διὰ τοὺς πιστοὺς ὑπάρχει πίσω ἀπὸ τὸν τάφον ἐτοιμοὶ τὸ φῶς τῆς ἀληθινῆς ζωῆς. Κανένας τὸ σῶμα δὲν πρόκειται νὰ μείνῃ εἰς τὴν φθοράν, ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα, ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν ταῖς μημβείοις θ' ἀκούσουν τὴν φωνὴν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ ὅλοι θὰ ἀναστηθοῦν μὲ τὰ ἴδια σώματα, μὲ τὰ ὅποια ἔζησαν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν. Ἀλλὰ ἄλλοι

θὰ ἀναστηθοῦν «εἰς ἀνάστασιν ζωῆς» καὶ ἄλλοι θὰ ἀναστηθοῦν «εἰς ἀνάστασιν κρίσεως» (στich. 29). Ἡ ἀνάστασις τῆς ζωῆς ἡ χαρμόσυνη ἀνάστασις εἶναι ἐξηρσφα, λισμένη διὰ τοὺς πιστεύοντας, ἐφ' ὅσον προσεπάθησαν νὰ ζήσουν πραγματικὰ τὰς ἀληθείας τῆς πιστεῶς των. Καὶ «θάνατος αὐτῶν οὐκέτι κυριεύει» (Ῥωμ. 6, 9).

Διὰ ποῖαν ἀνάστασιν ἐτοιμάζομαι σὺ, ἀγαπητέ μου ἀναγνώστα; Σ' ἔχει, ἀρὰ γε, ἀπασχολήσῃ σοβαρὰ τὸ ζήτημα αὐτό; Ἐκαμὲς ἔως τώρα ὅ,τι χρειάζεται, διὰ νὰ χρησιμοποιοῦσθε αὐτὸ τὸ δικαίωμα ποὺ ἠθέλησε νὰ σοῦ χάρισῃ ὁ Χριστὸς; Ἐδειξες κἀν ὅτι σ' ἐνδιαφέρει; Τὸ ἐζήτησε διόλου μὲ τὴν

προσευχὴν καὶ μὲ τὴν συμπεριφορὰν σου;

«ΜΗ ΚΑΥΧΑΣΘΩ...»

Καυχᾶται, δυστυχῶς, ὁ ἄνθρωπος. Καυχᾶται γιὰ προσόντα πραγματικὰ, ἀλλὰ καυχᾶται καὶ γιὰ προσόντα ἀνύπαρκτα. Καὶ τὸ ἓνα κακόν, καὶ τὸ ἄλλο χειρότερον.

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

13—19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955

13. Κυριακὴ 12^η Λουκᾶ (Ἀσώτου): *Ἦχος β'. Ἐωθινὸν Β' [Μάρκ. 16(ιστ'), 1-8]. Α' Κορ. 6(στ'), 12-20. Λουκ. 15(ιε'), 11-82. Ἀκόλα καὶ Πρισκίλλης Ἀποστόλων, Μαρτινιανοῦ Ὁσίου.

14. Δευτέρα: Ἀδελφίου καὶ Μάρωνος Ὁσίων, Γεωργίου Νεομάρτυρος ἐκ Μυτιλήνης. — Α' Ἰωάν. 2(β'), 18-3(γ'), 8. Μάρκ. 11(ια'), 1-11.

15. Τρίτη: Ὀνησίμου Ἀποστόλου, Εὐσεβίου Ὁσίου. — Α' Ἰωάν. 3(γ'), 9-22. Μάρκ. 14(ιδ'), 10-42.

16. Πέμπτη: Παμφίλου Μάρτυρος, Ρωμαίου Ὁσίου Νεομάρτυρος ἐκ Καρπενήσιου. — Α' Ἰωάν. 3(γ'), 21-4(δ') 11. Μάρκ. 14(ιδ'), 43-15(ιε'), 1.

17. Πέμπτη: Θεοδώρου Μεγαλομ. Τήρωνος, Μαρκανοῦ καὶ Πουλχερίας Βασιλέων. Θεοδώρου Νεομάρτυρος Βυζαντίου (ἐν Μυτιλήνῃ). — Α' Ἰωάν. 4(δ'), 20-5(ε'), 21. Μάρκ. 15(ιε'), 1-15.

18. Παρασκευή: Λέοντος Ρώμης, Ἀγαπητοῦ Ἐπισκόπου, Σιναίου Ὁμολογητοῦ. — Β' Ἰωάν. 1(α'), 1-13. Μάρκ. 15(ιε'), 20, 22, 25, 33-41.

19. Σάββατον: Τῶν Κεκοιμημένων (Ψυχασάββατον). Ὁσίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας, (ἣς ἡ ἀκολουθία θὰ ψαλῆ αὐριον, Κυριακὴν). Α' Θεσσαλ. 4(δ') 13-17. Λουκ. 21(κα'), 8-9, 25-27, 33-56. Α' Κορ. 10(ι'), 23-28.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(20 Φεβρουαρίου 1955)

Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω: *Ἦχος γ'. Ἐωθ. Γ' [Μάρκ. 16(ιστ'), 9-20. Α' Κορ. 8(η'), 8-9(θ'), 2. Ματθ. 25(κε'), 21-46. — Λέοντος Ἐπισκ. Κατάνης.

Αὐτὸ μᾶς ἐδίδαξε καὶ ἡ εὐαγγελικὴ τῆς περασμένης Κυριακῆς περικοπή. Εἶχε πραγματοποιήσῃ, πράγματι, ὁ ὑπερήφανος Φαρισαῖος ὅλας τὰς ἀρετάς, διὰ τὰς ὁποίας ἐκαυχᾶτο τώρα εἰς τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς. Ἄλλὰ δὲν εἰσηκούσθη ἡ προσευχή του, διότι «ὁ Θεὸς ὑπερήφανος ἀντιτάσσεται».

«Μὴ καυχᾶσθω, λέγει ἡ Ἁγία Γραφή, ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, καὶ ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ. Διὰ τὴν καυχᾶσαι, ὡ ἀνθρώπε; ἐρωτᾷ ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ. Διὰ τὴν σοφίαν σου; Ἄλλὰ δὲν γνωρίζεις, ὅτι ὁ Θεὸς σοῦ ἐχάρισε τὸν νοῦν καὶ τὴν σοφίαν; Καυχᾶσαι διὰ τὴν σωματικὴν σου δύναμιν; Ἄλλὰ λησμονεῖς, ὅτι ἓνα μικρόβιον εἶναι δυνατὸν νὰ σὲ μετατρέψῃ εἰς πτώμα καὶ χῶμα; Καυχᾶσαι διὰ τὰ πλούτη σου; Ἄλλὰ δὲν βλέπεις πόσοι πρὶν ἀπὸ σένα ἐγκατέλειψαν θησαυροὺς καὶ ἔφυγαν γυμνοὶ ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτόν; Δὲν βλέπεις, ὅτι, ἐὰν δὲν θέλῃ ὁ Θεός, τίποτε δὲν μπορεῖς νὰ χαρῆς καὶ νὰ ἀπολαύσῃς; Μπορεῖ ἐσὺ νὰ ὑπολογίζῃς, ὅτι μὲ τὰ κτήματά σου θὰ ἀγοράσῃς καὶ ἄλλα κτήματα, μὲ τὴν ἐσοδεία σου θὰ κτίσῃς σπίτια καὶ θὰ κάμῃς ἐμπόρια. Καὶ ἐνδέχεται, γιὰ νὰ τὰ ἐπιτύχῃς αὐτά, νὰ ἐργάζεσαι καὶ τὴν Κυριακὴν ἀκόμη, περιφρονώντας τὸν Θεὸν καὶ τὸν Νόμον Του. Ἄλλὰ ἔκαμες αἰογαριασμὸν χωρὶς τὸν Ξενοδόχον». Μὲ μιὰν πλημύραν μπορεῖς νὰ τὰ χάσῃς ὅλα. Μὲ ἓναν ἀνεμοστρόβιλον μπορεῖ νὰ σκορπίσῃς ὅχι μόνον οἱ καρποὶ εἰς τοὺς ὁποίους ὑπελόγιζες, ἀλλὰ καὶ τὰ δένδρα σου ἀκόμη.

Γιατί στηρίζεσαι λοιπὸν στὶς ἰδικές σου δυνάμεις; στὶς ἰδικές σου ἱκανότητες; καὶ καυχᾶσαι καὶ δὲν ὑπολογίζεις τὸν Θεόν; Γιατί, ὅταν σοῦ ὑποδείξῃ ὁ φίλος σου νὰ μὴν ἐργάζεσαι τὴν Κυριακὴν, ἀλλὰ νὰ ἔργεσαι στὴν ἐκκλησίαν, ὥστε νὰ

εὐλογήσῃ ὁ Θεὸς τὴν ἐργασία σου, γιατί ἐσὺ ἐγωϊστικὰ καὶ περιφρονητικὰ νὰ ἀνοίγῃς τὸ στόμα σου καὶ νὰ λέγῃς, ὅτι δὲν περιμένεις ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν νὰ σοῦ δώσῃ νὰ φᾶς; Βλέπεις; Καταστροφαὶ γίνονται πότε ἐδῶ πότε ἐκεῖ!... Καὶ συμπονοῦμε ὅλοι μας τοὺς ἀνθρώπους ποὺ παθαίνουν τὰς ζημίας αὐτάς, διότι εἶναι ἀδελφοὶ μας. Ἄλλὰ ποῦ ξεύρομε, ἂν οἱ καταστροφὲς αὐτὲς εἶναι προειδοποιήσεις τοῦ Θεοῦ γιὰ ὅλους μας; Ἄν γίνονται οἱ ζημίαι τῶν ὀλίγων, γιὰ νὰ διδάξουν τοὺς πολλοὺς; Γιατί ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι ὅλοι εἴμεθα ἔνοχοι ἀπέναντι τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ, τὸν ὁποῖον καθημερινῶς περιφρονοῦμεν καὶ ὑβρίζομεν μὲ τὴν διαγωγὴν μας.

Ἄς παρακαλέσωμεν τὸν Θεὸν ἐκ βᾶθους καρδίας νὰ συγχωρήσῃ τὰς ἀμαρτίας μας, καὶ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν φώτισιν, ὥστε μὲ ταπεινώσῃν καὶ φόβον Θεοῦ νὰ ζήσωμεν τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς μας, εἰς Ἐκεῖνον ἐλπίζοντες καὶ εἰς τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν Ἐκεῖνου στηριζόμενοι.

Γ. Σ.

ΙΕΡΟΙ ΥΜΝΟΙ

Σταυρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον, ὁ Θεός, ἀνάδειξόν με, γιωργὲ τῶν καλῶν, φτυοργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαχνίᾳ Σου.

Βυθῶ ἀμαρτημάτων συνέχομαι, Σωτήρ, καὶ ἐν πελάγει τοῦ βίου βυθίζομαι· ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἰωάνν ἐκ τοῦ θηρός, καὶ μὲ τῶν παθῶν ἀνάγαγε καὶ διάσωσόν με.

Δι' ὅ, τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΠΡΙΟΥ»
ἀπευθυντιέον:
Αἰδασ. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον
Γενναδίου 14, Ἀθήνας. (Τηλέφ. 72.112).

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:
Τιμ. Ρούτσος, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.